

ter ere fra Venstres Side blevne nævnte med Velville, medens Modstanderne have taget ret forskelligt paa dem. Højre er imod en Forhøjelse af Formue- og Indkomstkatten og synes meget betænkeligt ved en Forøgelse af Ølskatten, medens jeg nærmest har det Indtryk, at Højre ikke ugerne vilde gaa med til en betydelig større Brændevinsskat. Fra socialdemokratisk Side vil man nærmest ingenting. Man vil forhandle om Indkomst- og Formueskatten, men nærmest under Formen: Formueskat alene! Man vil i Virkeligheden ingen positiv Forhandling paa det foreliggende Grundlag. Man vil forhandle med Hensyn til Formue- og Indkomstkatten, men i Virkeligheden paa et Grundlag, som ikke er til Stede. Det radikale Venstre, have vi nu hørt, vil gaa med i alt væsentligt til en Formue- og Indkomstskat til det Beløb, der er Tale om, om det end ønsker Grundlaget noget ændret, det vil gaa med til Cigarettskatten under en noget anden Form, men derimod ikke til Merbeskatningen af Øl og Brændevin.

Som Forholdene foreligge, tror jeg, Regeringen i det væsentligste har truffet den rette Fordeling af Skatteforøgelsen paa de forskellige Skatteobjekter. Jeg anser det for givet, at man ikke kan gaa til en saa betydelig Forøgelse af Indkomst- og Formueskatten uden samtidig at forøge Skatten paa Øl og Brændevin. Disse to Skatteobjekter kunne i deres Egenskab af Luksusvarer udmærket godt taale nogen Afgiftsforøgelse, lige saavel som man ved Toldreformen af 1908 kunde lægge forøget Skat paa Tobak, der efter min Mening ikke er Luksusartikel i højere Grad end de to nævnte.

Vore Beskatningsforhold ere i det hele undergaaede ret store og gennemgribende Ændringer, siden dette Ting i større Grad beskæftigede sig med Ændringer i Øl- og Brændevinsskatterne. Vi have saaledes faaet indført Indkomst- og Formueskat, den Form for Beskatning, som efter min Mening absolut er den mest retfærdige, selv om jeg skal indrømme, at ogsaa den har sine Skavanker; fuld Retfærdighed naa vi jo aldrig paa Beskatningens Omraade; den Anke, som jeg mener, man med størst Grund kan rette mod Indkomst- og Formueskatten, er den, som er bleven paapeget af vor ærede Ordfører (Jørgen Jensen), at det er overmaade vanskeligt at træffe Indtægterne og især Formuerne, og at som Følge deraf Folk med faste Indtægter i Almindelighed blive haardere beskattede end Folk med de, om jeg saa maa sige, mere flydende Ind-

tægter. Men trods denne Anke, der kan rettes mod Formue- og Indkomstkatten, mener jeg dog, det er den, der i højere Grad end nogen anden lægger Skatten efter Skatteevnen. Men det er tillige den Skat, der mærkes stærkest, idet Skatterne gaa direkte ud af Skatteydernes Lommer ind i Statskassen. Den indirekte Beskatning har med alle sine Skavanker den ikke uvæsentlige Fordel, at Folk faa betalt deres Skat lidt efter lidt i Enører, Toører, Femører, Tiører og maaske Femogtyveører, uden at de ret meget mærke det umiddelbare Tryk af Skatten. Jeg vil derfor betragte det som ikke blot uklogt, men ogsaa urigtigt at gaa fra indirekte til direkte Beskatning i alt for store Spring. Overgangen maa være nogenlunde lempelig og jævn, og det maa den være, for at den i og for sig retfærdige Skat ikke skal føles som uretfærdig. Paa den anden Side maa det være Maalet for en retfærdig Skattelovgivning at faa Skatten lagt i saa høj Grad som muligt efter Skatteevnen, og derfor maa det tilstræbes at komme fremad med Formue- og Indkomstkatten og komme til en i hvert Fald forholdsmæssig Indskrænkning af den indirekte Beskatning.

Det Sæt Skattelove, der her foreligger, viser, at Regeringen har det rette Blik paa dette Forhold, idet mellem 30 pCt. og 40 pCt. af de i sidste Samling vedtagne og af de nu foreslaaede Forøgelser af Skatterne falde paa Formuer og Indkomster. Ved Beskatning af Forbrugsstande maa det være Maalet for enhver frisindet Lovgivning at faa Skatten bort fra saadanne Artikler, der falde ind under Begrebet Nødvendighedsforbrug, og faa den lagt over paa det Forbrug, som i større eller mindre Grad maa ses under Synsvinklen Luksusforbrug. Under denne Synsvinkel maa selvfølgelig al Skat paa Spiritus ses, ligegyldigt om den rammer Brændevin, Øl eller andre spiritusholdige Drikke, saavel som ogsaa Skat paa Tobak. Naar de forelagte Skatteforslag vedtages, udgøre Forbrugsskatterne 56,9 pCt. af samtlige Statsskatter, medens de forud for Skatte-reformen af 1908 udgjorde 64,4 pCt. Der er altsaa en ikke ringe Nedgang i Forbrugsbeskatningen, naar man ser den procentvis i Forhold til den direkte Beskatning, men samtidig hviler Beskatningen mere retfærdigt end tidligere paa Befolkningen, idet store Dele af de nødvendige Forbrugsartikler ved Toldreformen af 1908 blev helt eller delvis frigjorte for Toldskatten, medens denne i højere Grad kom til at hvile og ligeledes fremtidig vil komme